

ການອັດສະຈັນຂອງການຊົດໃຊ້

ໂດຍ ແອວເດີ ຊີ ສະກາດ ກະໂຣ

ແຫ່ງສາວິກເຈດີສິບ

ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕຽມຄໍາປາໄສສໍາລັບກອງປະຊຸມນີ້ ພໍຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໂທມາ. ເພິ່ນບອກວ່າ ນ້ອງຊາຍຫລ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຖິງແກ່ກໍາລະຫວ່າງທີ່ນອນໃນເຊົ້າມື້ນັ້ນເອງ. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກເສົ້າໃຈຫລາຍ. ລາວມີອາຍຸແຕ່ 51 ປີ. ຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຄິດເຖິງນ້ອງ ຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ຮັບການຄົນໃຈໃຫ້ແບ່ງປັນນໍາພວກທ່ານກ່ຽວກັບເຫດການບາງຢ່າງຈາກຊີວິດຂອງນ້ອງຊາຍ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເວົ້າເລື່ອງນີ້.

ຕອນເປັນໄວລຸ້ນລາວເປັນຜູ້ຊາຍເຮົາຊູ້, ໃຈດີ ແລະ ມັກສັງຄົມ---ລາວເອົາໃຈໃສ່ພຣະກິດຕິຄຸນ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ. ຫລັງຈາກກັບຈາກການຮັບ ໃຊ້ເປັນຜູ້ສອນສາສນາເຕັມເວລາ ແລ້ວລາວໄດ້ແຕ່ງງານ ກັບຄູ່ຮັກໃນພຣະວິຫານ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບພອນ ຄືມີລູກຊາຍກັບລູກສາວ. ລາວມີອະນາຄົດທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍ ຄວາມສັນຍາ.

ແຕ່ແລ້ວລາວໄດ້ຍອມເສຍກັບຄວາມອ່ອນແອ. ລາວໄດ້ເລືອກຄໍາລົງຊີວິດທີ່ເຫັນແຕ່ຄວາມສະຫຼຸກ ສ່ວນຕົວຊຶ່ງການນີ້ໄດ້ໃຫ້ລາວເສຍທັງສຸກຂະພາບ, ຊີວິດການແຕ່ງງານ, ແລະ ຄວາມເປັນສະມາຊິກ ຂອງລາວໃນສາສນາຈັກ.

ລາວໄດ້ຍ້າຍໄປຫ່າງໄກຈາກບ້ານເກີດ. ລາວໄດ້ເຮັດການປະພຶດອັນຕະລາຍດັ່ງກ່າວເປັນເວລາ ສິບກວ່າປີ; ແຕ່ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດປີເຄີຍລິມປີເຄີຍຖິ້ມລາວເລີຍ. ໃນທີ່ສຸດຄວາມເຈັບຊໍ້າແຫ່ງຄວາມສືບຫວັງໄດ້ຍອມໃຫ້ວິນຍານແຫ່ງຄວາມຖ່ອມຕົວເຂົ້າສູ່ຈິດໃຈຂອງລາວ. ຄວາມຮູ້ສຶກແຫ່ງການໂມໂຫ, ການກະບົດ, ແລະ ການບຸກລຸກໄດ້ເລີ່ມສະຫລາຍຫາຍໄປ. ເໝືອນກັບລູກຊາຍທີ່ເສຍໃນພຣະຄໍາພີ “ລາວກໍສໍານຶກຕົວໄດ້.”¹ ລາວເລີ່ມຊອກຫາພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ ເພື່ອກັບໄປຫາຊີວິດທີ່ດີເໝືອນເດີມ ແລະ ກັບຄືນຫາພໍ່ແມ່ຜູ້ຊື່ສັດທີ່ເຄີຍຍອມແພ້ໃນຕົວລາວຈັກເທື່ອ.

ລາວໄດ້ໄປຕາມທາງແຫ່ງການກັບໃຈ. ມັນບໍ່ງ່າຍດອກ. ຫລັງຈາກບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນສາສນາຈັກເປັນເວລາ 12 ປີ ລາວໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ ແລະ ຮັບເອົາຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຄືນອີກ. ພອນແຫ່ງຖານະປະໂລຫິດ ແລະ ພຣະວິຫານກໍໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ລາວຄືນຄືກັນ.

ເປັນພອນຂອງລາວທີ່ລາວໄດ້ພົບຜູ້ຍິງທີ່ເຕັມໃຈເບິ່ງຜ່ານບັນຫາທາງສຸກຂະພາບທີ່ເກີດຈາກ
ຊີວິດເກົ່າຂອງລາວ ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຜະນິກເຂົ້າກັນໃນພຣະວິຫານ. ພວກເຂົາມີລູກນຳກັນສອງຄົນ.
ລາວໄດ້ຮັບໃຊ້ໃນຝ່າຍອະທິການຢ່າງຊື່ສັດຫລາຍປີ.

ນ້ອງຊາຍຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕາຍໃນວັນຈັນວັນທີ 7 ເດືອນສາມພີ. ໃນວັນສຸກກ່ອນນັ້ນລາວໄປພຣະວິຫານ
ນຳພັນລະຍາຂອງລາວ. ໃນເຊົ້າວັນອາທິດມື້ໜຶ່ງກ່ອນລາວຕາຍ ລາວໄດ້ສອນບົດຮຽນໃນກຸ່ມມະຫາ
ປະໂລຫິດຂອງລາວ. ໃນຄືນນັ້ນລາວໄດ້ໄປນອນ ແລະ ບໍ່ຕີນອິກໃນໂລກນີ້--- ແຕ່ຈະລຸກ
ຂຶ້ນໃນການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນທ່ຽງທຳ.

ຂ້າພະເຈົ້າກະຕັນຍູສຳລັບການອັດສະຈັນຂອງການຊົດໃຊ້ໃນຊີວິດຂອງນ້ອງຊາຍ. ການຊົດໃຊ້ຂອງ
ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດກິມິໃຫ້ພວກເຮົາທຸກຄົນຕະຫລອດເວລາ.

ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບສ່ວນຂອງການຊົດໃຊ້ໂດຍທາງການກັບໃຈ. ເມື່ອພວກເຮົາກັບໃຈ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຢ່ອມໃຫ້ເຮົາຖືມຄວາມຜິດໃນອາດິດ.

ຄົນທີ່ໄດ້ກັບໃຈຈາກບາບຂອງລາວ ຄົນໆນັ້ນໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຈຳນວນອິກ.

ພວກເຮົາຈະຮູ້ວ່າຄົນໄດ້ກັບໃຈຈາກບາບເມື່ອເຂົາສາລະພາບ ແລະ ປະຖົມມັນ.²

ພວກເຮົາທຸກຄົນກຽ້ວຄົນທີ່ມີບັນຫາອັນໜັກໜ່ວງໃນຊີວິດຂອງເຂົາ---ຄົນທີ່ອອກຈາກທາງ ຫລື ບໍ່ໝັ້ນຄົງ.
ຄົນນັ້ນອາດເປັນເລື່ອນ ຫລື ພິນ້ອງ, ເປັນພໍ່ແມ່ ຫລື ລູກ, ເປັນສາມີ ຫລື ພັນລະຍາ.
ຄົນໆນັ້ນອາດເປັນທ່ານເອງ.

ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວຕໍ່ທຸກຄົນ, ກ່າວກັບທ່ານຄືກັນ. ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວເຖິງການອັດສະຈັນຂອງການຊົດໃຊ້.

ພຣະເມື່ອໄດ້ມາເພື່ອໂຖ່ມະນຸດຈາກການຕົກຂອງອາດາມ.³ ທຸກສິ່ງໃນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄິດ
ຊື່ແຈງເຖິງການເສຍສະລະຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເມື່ອ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.⁴

ແຜນແຫ່ງຄວາມລອດຈະເປັນໄປໄດ້ປາດສະຈາກມີການຊົດໃຊ້ດ້ວຍ. “ສະນັ້ນພຣະເຈົ້າພຣະອົງເອງ
ຈຶ່ງໄດ້ຊົດໃຊ້ບາບຂອງໂລກ ເພື່ອນຳມາຊົງແຜນແຫ່ງຄວາມເມດຕາ ເພື່ອໃຫ້ພໍ້ແກ່ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງ ຄວາມຍຸຕິທຳ,
ເພື່ອພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ດີພ້ອມ, ທ່ຽງທຳ ແລະ ຊົງມີເມດຕາດ້ວຍ.”⁵

ການເສຍສະລະຊົດໃຊ້ຕ້ອງທຳດ້ວຍພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ປາດສະຈາກບາບ ເພາະວ່າມະນຸດທີ່ຕົກປີ
ສາມາດຊົດໃຊ້ເພື່ອບາບຂອງຕົນເອງໄດ້.⁶ ການຊົດໃຊ້ຕ້ອງເປັນອັນປະໂຫຍດ ແລະ ນິລັນດອນ---
ກ່ອນຈະມີຜົນໃຫ້ມະນຸດທຸກຄົນຕະຫລອດຊົ່ວນິລັນດອນ.⁷

ໂດຍຜ່ານທາງການທໍລະມານ ແລະ ການສືບພຣະຊົນ, ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ຊົດໃຊ້ເພື່ອບາບຂອງ
ມະນຸດທັງປວງ.⁸ ການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະອົງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນທີ່ສວນເຄັດເຊມາເນ ແລະ ຕໍ່ໄປທີ່ໄມ້ກາງແຂນ ແລະ
ໄດ້ສືບສູດໂດຍການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ.

ພຣະອົງໄດ້ຖືກພາໄປຄົງຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນ ແລະ ຖືກປະຫານ, ເນື້ອໜັງຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມຕາຍ,
ພຣະປະສົງຂອງພຣະບຸດກິນເຂົ້າໄປໃນພຣະປະສົງຂອງພຣະບິດາ.⁹ ໂດຍຜ່ານທາງການ
ເສຍສະລະຊົດໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງພຣະອົງເປັນເຄື່ອງບູຊາແທນບາບ.¹⁰

ໃນຖານະທີ່ເປັນພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງໄດ້ຮັບອຳນາດເໜືອຄວາມຕາຍ
ທາງຮ່າງກາຍ. ອຳນາດດັ່ງກ່າວນັ້ນຍອມໃຫ້ພຣະອົງຍັງຊົງພຣະຊົນຂະນະທີ່ພຣະອົງທໍລະມານ
“ເຖິງແມ່ນຫລາຍກວ່າມະນຸດຈະທົນໄດ້ ນອກຈາກຈະເຖິງຄວາມຕາຍ; ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ ຄວາມເຈັບປວດ
ຂອງພຣະອົງໃຫຍ່ຫລວງໜັກຈົນພຣະໂລຫິດໄຫລອອກຈາກທຸກຮູຊົນ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ
ຄວາມໜ້າກຽດຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ.”¹¹

ພຣະອົງປີພຽງແຕ່ໄຖ່ບາບຂອງມະນຸດທຸກຄົນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຮັບເອົາຄວາມເຈັບປວດ ແລະ
ຄວາມປ່ວຍໃຂ້ຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຮັບເອົາຄວາມອ່ອນແອຂອງພວກເຂົາ
ເພື່ອອຸທອນຂອງພຣະອົງຈະປ່ຽນໄປດ້ວຍພຣະເມດຕາ,... ເພື່ອພຣະອົງຈະຮູ້ຕາມເນື້ອໜັງວ່າ
ພຣະອົງຈະຊ່ວຍຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຕາມຄວາມອ່ອນແອຂອງພວກເຂົາໄດ້ຢ່າງໃດ.¹²

ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມໜັກໜ່ວງຂອງຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງມະນຸດທັງປວງ---
ຄວາມທຸກທໍລະມານນຳບາບ ແລະ ນຳຄວາມເສົ້າໂສກ. ພຣະອົງໄດ້ແບກຫາບເອົາຄວາມທຸກຂອງເຮົາ ແລະ
ໄດ້ແບກເອົາຄວາມເຈັບປວດຂອງເຮົາຢ່າງແນ່ນອນ.¹³

ຜ່ານທາງການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ປົນປົງຜູ້ເຮັດຜິດເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ປົນປົງ
ຄົນບໍລິສຸດນຳອີກ ຜູ້ຮັບທຸກທໍລະມານເພາະຄວາມຜິດດັ່ງກ່າວ. ເມື່ອຄົນບໍລິສຸດໃຊ້ສັດທາໃນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້
ລອດ ແລະ ໃນການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ແລະ ໃຫ້ອະໄພຜູ້ເຮັດຜິດ, ແລ້ວຄົນບໍລິສຸດຈະສາມາດໄດ້ຮັບ
ການປົນປົງດ້ວຍ.

ກໍມີເວລາທີ່ພວກເຮົາທຸກຄົນຕ້ອງການ ການປົດປ່ອຍຈາກຄວາມຮູ້ສຶກຜິດຊົງມາຈາກຄວາມຜິດ ແລະ ບາບ.¹⁴
ຂະນະທີ່ພວກເຮົາກັບໃຈພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຈະລິບຄວາມຮູ້ສຶກຜິດອອກໄປຈາກ ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ.

ຜ່ານທາງການເສຍສະລະຊົດໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ບາບຂອງພວກເຮົາກໍໄດ້ຮັບການອະໄພ. ນອກຈາກ
ບາບໂຫດຮ້າຍຂອງນະລິກເທົ່ານັ້ນ, ການຊົດໃຊ້ມີຜົນໃຫ້ທຸກໆຄົນຕະຫລອດເວລາ, ບໍ່ວ່າບາບນັ້ນ
ຈະໃຫຍ່ນ້ອຍຊໍ້າໃດ ຕາມເງື່ອນໄຂແຫ່ງການກັບໃຈ.¹⁵

ເພາະຄວາມຮັກອັນເປັນນິດຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຢຊູຄິດຈິງໄດ້ເຊື່ອເຊີນພວກເຮົາໃຫ້ກັບໃຈ
ເພື່ອພວກເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ທົນທຸກທໍລະມານກັບຄວາມໜັກໜ່ວງຂອງບາບທັງໝົດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດ:

ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາເຮົາໃຫ້ກັບໃຈ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງເຮົາຈະໜັກໜ່ວງ---ໜັກໜ່ວງ
ຫລາຍເທົ່າໃດ ເຮົາບໍ່ສາມາດຮູ້ໄດ້, ແສນສາຫັດຫລາຍພຽງໃດເຮົາບໍ່ສາມາດຮູ້ໄດ້ ແລະ
ຍາກເຫລືອຈະທົນພຽງໃດເຮົາບໍ່ສາມາດຮູ້ໄດ້.

ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ທົນທຸກກັບສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນເພື່ອທຸກຄົນ, ເພື່ອເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ທົນທຸກ ຖ້າຫາກເຂົາພຽງ
ແຕ່ຈະກັບໃຈ;

ແຕ່ຖ້າຫາກເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ກັບໃຈ ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງທົນທຸກເຖິງເໝືອນດັ່ງພຣະອົງ.

ຊຶ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານດັ່ງກ່າວຍ່ອມເຮັດໃຫ້ພຣະອົງ, ເຖິງແມ່ນພຣະເຈົ້າຜູ້ຍິງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນບັນດາ
ສິ່ງທັງປວງ, ຕ້ອງສິ້ນເພາະຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ພຣະໂລຫິດໄຫລອອກຈາກທຸກຊຸມຊົນ ແລະ
ທົນທຸກທັງຮ່າງກາຍແລະວິນຍານ.¹⁶

ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດໄດ້ປົນປົງຄົນທີ່ກຳລັງທົນທຸກເພາະບາບ. ພຣະອົງໄດ້ວົງວອນໃຫ້ພວກເຮົາກັບໄປຫາ
ພຣະອົງ, ແລະ ກັບໃຈຈາກບາບ, ແລະ ປ່ຽນໃຈເຫລື້ມໃສ ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ປົນປົງພວກເຮົາ.¹⁷

ພຣະເຢຊູຄິດຊຶ່ງເປັນຜູ້ປົນປົງທີ່ຍິງໃຫຍ່ສຳລັບຈິດວິນຍານຂອງເຮົາ. ນອກຈາກບາບ ໂຫດຮ້າຍຂອງ
ນະລິກເທົ່ານັ້ນ ບໍ່ມີບາບ ຫລື ຄວາມຜິດອັນໃດ, ບໍ່ມີຄວາມເຈັບປວດ ຫລື ຄວາມໂສກເສົ້າອັນໃດ
ທີ່ເກີນກວ່າອຳນາດທີ່ຈະປົນປົງຂອງການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະອົງໄດ້.

ເມື່ອໃດທີ່ເຮົາເຮັດບາບ, ຂາຕານບອກເຮົາວ່າ ເຮົາໄດ້ເສຍໄປແລ້ວ. ກົງການຂ້າມ ພຣະຜູ້ໃຖ່ຂອງເຮົາ
ໄດ້ສະເໜີການໄຖ່ແກ່ທຸກຄົນ---ບໍ່ວ່າເຮົາອາດເຮັດຄວາມຜິດໃດ---ແກ່ທ່ານ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍ.

ຂະນະທີ່ທ່ານພິຈາລະນາຊີວິດຂອງທ່ານເອງ, ມີບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ທ່ານຕ້ອງປ່ຽນບໍ? ທ່ານເຄີຍເຮັດ
ຄວາມຜິດທີ່ຕ້ອງໄດ້ແກ້ໄຂບໍ?

ຖ້າທ່ານທົນທຸກຈາກຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ ຫລື ເຈັບຊໍ້າໃຈ, ຊົມຊື່ນ ຫລື ຄຽດແຄ້ນ, ຫລື ສູນເສຍສັດທາ,
ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເຊື່ອເຊີນ ທ່ານໃຫ້ສະແຫວງຫາການປອບ ໂຍນ. ຈົ່ງກັບໃຈ ແລະ ປະຖົມບາບຂອງທ່ານ.
ແລ້ວ ໂດຍທາງການອະທິຖານ, ຂໍການອະໄພຈາກພຣະເຈົ້າ. ຈົ່ງສະແຫວງຫາການໃຫ້ອະໄພ
ຈາກຄົນທີ່ທ່ານເຄີຍເຮັດຜິດຕໍ່. ຈົ່ງໃຫ້ອະໄພແກ່ຄົນທີ່ເຮັດຜິດຕໍ່ທ່ານ. ຈົ່ງໃຫ້ອະໄພຕົວທ່ານເອງ.

ຖ້າຈຳເປັນຈົ່ງໄປຫາອະທິຖານ. ເພິ່ນເປັນທູດທີ່ມີເນດຕາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເພິ່ນຈະຊ່ອຍທ່ານ
ໃນຂະນະທີ່ທ່ານດື່ມຮົ່ມ ທີ່ຈະກາຍເປັນຄົນສະອາດຜ່ານການກັບໃຈ.

ຈົ່ງຕັ້ງໜ້າຕັ້ງຕາໃນການອະທິຖານ ແລະ ໃນການສຶກສາພຣະຄຳພີ. ໃນຂະນະທີ່ທ່ານເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ,
ທ່ານຈະຮູ້ເຖິງອິດທິພົນຂອງພຣະວິນຍານທີ່ຊຳລະໃຫ້ສະອາດ. ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດເຄີຍບອກ
ພວກເຮົາໃຫ້ຊຳລະຕົນເອງໃຫ້ບໍລິສຸດ, ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງພວກເຮົາບໍລິສຸດ, ແລະ ຊຳລະມືຂອງພວກເຮົາ
ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາສະອາດ.¹⁸

ເມື່ອພວກເຮົາຖືກເຮັດໃຫ້ສະອາດໂດຍທາງອຳນາດຂອງການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ແລ້ວພຣະຜູ້ຊ່ວຍ
ໃຫ້ລອດຈະກາຍເປັນຜູ້ວົງວອນແທນເຮົານຳພຣະບິດາ.

ພຣະອົງຂໍໃຫ້ພຣະບິດາທອດພຣະເນດເບິ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມຕາຍຂອງຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດບາບ
ຜູ້ທີ່ພຣະອົງພໍພຣະໄທຫລາຍ; ຂໍໃຫ້ພຣະບິດາທອດພຣະເນດ ເບິ່ງພຣະໂລຫິດຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ
ຊຶ່ງຫລົງໄວ້. ເລືອດຂອງຄົນທີ່ພຣະອົງໄດ້ມອບໃຫ້ເພື່ອພຣະອົງເອງຈະໄດ້ຮັບສັນລະເສີນ;

ສະນັ້ນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຈຶ່ງຂໍໃຫ້ພຣະບິດາລະເວັ້ນພິນ້ອງຂອງພຣະອົງທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງ ພຣະອົງ,
ເພື່ອເຂົາຈະໄປຫາພຣະອົງ ແລະ ມີຊີວິດອັນຕະຫລອດໄປເປັນນິດ.¹⁹

ພວກເຮົາທຸກຄົນໄດ້ຮັບຂອງປະທານແຫ່ງອຳເພີໃຈທາງສິນທຳ. “ມະນຸດເປັນອິດສະລະ ...
ທີ່ຈະເລືອກເສລີພາບ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນ ໂດຍທາງຄວາມເປັນກາງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງມະນຸດທັງປວງ ຫລື
ຈະເລືອກການເປັນຊະເລີຍ ແລະ ຄວາມຕາຍຕາມ ... ອຳນາດຂອງມານ.”²⁰

ຫລາຍປີກ່ອນ ນ້ອງຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ອຳເພີໃຈຂອງລາວເມື່ອລາວໄດ້ເລືອກຄຳລົງຊີວິດແບບທີ່
ໃນທີ່ສຸດ ລາວໄດ້ສູນເສຍສຸກຂະພາບ, ຄອບຄົວ, ແລະ ຄວາມເປັນສະມາຊິກຂອງລາວໃນສາສນາຈັກ. ຫລັງ
ຈາກຫລາຍປີຕໍ່ມາລາວໄດ້ໃຊ້ອຳເພີໃຈອັນດຽວກັນນັ້ນເມື່ອລາວໄດ້ເລືອກກັບໃຈ, ໃຊ້ຊີວິດຕາມ
ຄຳສອນຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ແລະ ເພື່ອເກີດໃໝ່ແຫ່ງໂດຍທາງອຳນາດຂອງການຊົດໃຊ້.

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເປັນພະຍານເຖິງຄວາມອັດສະຈັນຂອງການຊົດໃຊ້. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນອຳນາດທີ່ຮັກສາ
ຂອງມັນໃນຊີວິດຂອງນ້ອງຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ພ້ອມດ້ວຍເຄີຍຮູ້ສຶກເຖິງອຳນາດນັ້ນໃນຊີວິດ ຂ້າພະເຈົ້າເອງ.
ອຳນາດຂອງການຊົດໃຊ້ເພື່ອປົນປົງ ແລະ ໄຖ່ບາບກໍມີໄວ້ເພື່ອເຮົາໝົດທຸກຄົນ, ຕະຫລອດການ.

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເປັນພະຍານວ່າພຣະເຢຊູຄື ພຣະຄຣິດ---ເປັນຜູ້ປົນປົງຈິດວິນຍານຂອງເຮົາ.
ຂ້າພະເຈົ້າອະທິຖານວ່າ ເຮົາທຸກຄົນຈະເລືອກທີ່ຈະຮັບເອົາການເຊື່ອເຊີນຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ
ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຫັນກັບໄປຫາພຣະອົງ, ແລະ ກັບໃຈຈາກບາບຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ໄດ້ຮັບ
ການປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ, ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ປົນປົງພວກເຮົາ.²¹ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ອາແມນ.

ແຫລ່ງອ້າງອີງ

1. ລູກາ 15:17.

2. See Doctrine and Covenants 58:42–43.

3. ເບິ່ງ 2 ນິໄຟ 2:25–26.

4. ເບິ່ງ ແອວມາ 34:14.

5. ແອວມາ 42:15.

6. ເບິ່ງ ແອວມາ 34:11.

7. ເບິ່ງ ແອວມາ 34:10.

8. ເບິ່ງ ແອວມາ 22:14.

9. ເບິ່ງ ໂມໄຊຢາ 15:7.

10. ໂມໄຊຢາ 14:10.

11. ໂມໄຊຢາ 3:7.

12. ແອວມາ 7:11–12.

14. *ຈົ່ງສອນພະກິດຕິດູນຂອງເຮົາ: ຄູ່ມືການຮັບໃຊ້ຂອງຜູ້ສອນສາດສະໜາ (2004), 3.*

15. See Doctrine and Covenants 18:12.

16. See Doctrine and Covenants 19:15–18.

17. 3 ນິໄຟ 9:13.

18. See Doctrine and Covenants 88:74.

19. See Doctrine and Covenants 45:4–5.

20. 2 ນິໄຟ 2:27.

21. 3 ນິໄຟ 9:13.